

om Rigsdagsbeslutningerne. Nej, hele den Side af Salen, som tog Del i Forliget i Foraaret, Højre, staar endnu som den Gang med sin Grundlovsopfattelse, en Opfattelse, som er umulig ifølge Grundloven. Allerede det bekræfter, hvad jeg fremsatte forleden Dag, at den Side af Salen var aldeles ikke nodnet til noget Forlig, som kunde staae os Grundloven i anerkendt Kraft og Gyldighed. Den ny Tid, det ny System, som skulde staae os dette, er i Virkeligheden ikke kommet endnu. Saa siger det ærede Medlem: Men det, der er sket, er, at vi ere komne ind i ordinære Tilstande, at vi have faaet en ordinær Finanslov, og det er jo en stor Gevinst ogsaa for Venstre. Ja, hvor er den store Gevinst? Have vi ikke det provisoriske Sværd hængende over os? Saa er det samme System, den samme Tankegang endnu i Kraft hos Højre, som det hidtil har staaet paa? Misliker vi ikke, at der en skøn Dag kan ske noget lignende som i 1885, at man her oven over kan sige til os: Tre Millioner inden Midnat! Og hvad saa? Har saa det ærede Medlem, og have saa hans Meningsfæller Kraft til at staa imod? Det tror jeg ikke, de have. Sagen er jo nemlig, at saa vil det vise sig, at det, der er sket, har været en Stryke for Højrepartiet her i Landet og været en Svækkelse for Venstre her i Landet og i den Grad været en Svækkelse for Venstre, at den Kraft, vi skulde have til at staa imod, saa vil være mindre end tidligere og navnlig være ringe for det Parti, som højede Hovedet den 1ste April 1894. Det ærede Medlem vilde henvise mig til Historien. Jeg skulde dog, sagde han, tage Lære af Historien, naar jeg talte om Venstre. Nu, jeg kunde maaske ogsaa henvise det ærede Medlem til Historien. Det er ikke nogen gammel Historie den, at vi have givet et provisorisk Ministerium en Finanslov. Det skete i 1877. Ogsaa den Gang gav man et provisorisk Ministerium en Finanslov, men det provisoriske System, den provisoriske Tankegang, blev tilvisse ikke dødt. Det var et Saar, der brød op paa ny. Jeg tror, at naar man ser tilbage til Historien fra 1877, er der ogsaa en Lære at tage og en Lære, som det sikkert vilde have været gavnligt for de Herrer at tage sig til Hjerte, inden de sluttede Forliget i Foraaret. Nu er det mærkeligt, at det ærede Medlem

i Gaar sagde, at vi have faaet et System skifte og ere gaaede over i en ny Tid, naar samtidig et andet Medlem af samme Parti, nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), staar op her i Salen og siger: Hvor have vi Programmet for den ny Tid? Maa jeg spørge Ministeriet, siger det ærede Medlem, om dets politiske og økonomiske Program. Hvis vi nu havde en saadan ny Tid, hvis Systemet endelig var kommet, skulde det dog være mærkeligt, om de 24 eller 25, hvor mange de nu ere, skulde være uvidende om den nye Tids Program, om den nye Politikk, der skal drives i den nye Tid. De kende ikke det Ministerium, der skal føre an i den nye Tid. 3 Dag fik vi jo imidlertid et Svar fra den højtærede Konseilspræsident, et Svar, som var temmelig kort, synes det mig; men det kunde ogsaa være det samme, hvis det havde været lige saa oplysende, som det var kort. Men det eneste, jeg fik ud deraf, var, at dette Ministerium staaer paa Forliget — det synes mig nu, at være rimeligt nok, at det staaer paa Forliget, thi hvad skulde det ellers staa paa — og at det venter Alliancer. Ja, det var Indholdet af Talen og Programmet. Det var det hele. Det kunde man for Resten have sagt sig selv i Forvejen. Men nu er der ogsaa det mærkelige ved det, at det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds i Gaar tilfagde Ministeriet Alliance. Han forsvarede jo netop en Alliancepolitikk. Det skal jeg senere komme til at tale om. Se, det ærede Medlem skulde endvidere bevise i Gaar, at Venstres Politikk var en Bisnepolitikk. Naar jeg taler om Venstre her, tænker jeg ganske vist ikke paa det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds eller paa det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), men saa tænker jeg udelukkende paa den Side her i Salen, som den 1ste April gjorde Modstand mod, hvad der da skete, saa tænker jeg i det hele paa den frisdannede Del af Bælgerbefolkningen ude i Landet. Nu siger det ærede Medlem: Den Politikk, som Venstre vil føre i Fremtiden, er i Virkeligheden en Bisnepolitikk, fordi vi ikke ville deltage i private Aftaler, for at føre noget igennem og fordi vi ikke ville føre en Alliancepolitikk. Thi naar man ikke vil disse to Ting, kan man aldeles ikke føre noget